

درباره تاریخ

www.Ketab.ir

درویشی، مهدی، ۱۳۵۴ -

درباره تاریخ / مهدی درویشی. - تهران: مهدی درویشی، ۱۳۹۷.
۷۲ ص.

شابک: ۹۷۸ - ۹۶۴ - ۰۴ - ۹۱۶۸ - ۳

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

۱. تفاسیر (سوره صافات) ۲. تفاسیر شیعه - قرن ۱۴

۲۹۷/۱۸

BP۱۰۲/۷۲/۵۴۴

۱۳۹۷

۵۱۴۶۲۸۳

کتابخانه ملی ایران

www.ketab.ir

درباره تاریخ

مهدی درویشی Darvishi.Mahdi@gmail.com

چاپ اول بهار ۱۳۹۷

شمارگان ۱۸۲ نسخه

فهرست

۹

۱۳

۶۹

پیش‌گفتار

هم‌سرایی با صفات

گفتار پایانی

«حُسَيْنٌ مِنِّي وَ أَنَا مِنْ حُسَيْنٍ»

«محمد»

بیش گفتار

محمد گفت: «حسین از من است و من از حسین هستم». آری! حسین از محمد است؛ اما چرا محمد می گوید: «من از حسین هستم»؟ معنای گفتار محمد چیست؟ اهل تحقیق، حسین را در شخصت و یکم هجری و نینوا جستجو می نمایند؛ اما محمد، جوینده حسین را به فرا زمان و فرا مکان می خواند. ... به راستی، معنای گفتار محمد چیست؟

در کتاب قرآن، سوره ای به نام صافات آمده است؛ سوره ای با یکصد و هشتاد و دو آیه؛ سوره ای که به نظر می رسد، معنای گفتار محمد را می توان در آن جستجو کرد؛ سوره ای که به نظر می رسد، حسین را در فراسوی زمان ها و مکان ها ترسیم می نماید؛

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالصَّافَاتِ صَفَا

فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا
فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا

...

رضا در تبیین آیه یکصد و هفتم این سوره، «وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ» و صادق در تأویل آیات هشتاد و هشتم و هشتاد و نهم این سوره، «فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ. فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ»، از حسین یاد می‌نمایند؛ حقیقتی که در فراسوی زمان‌ها و مکان‌ها جریان دارد. ... محمد در گفتاری به نجات نوح و پیروانش بر فراز زمین کرب و بلا اشاره می‌کند که آیه هفتاد و ششم این سوره را به یاد می‌آورد؛ «وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ» و در گفتاری دیگر، به نجات بنی اسرائیل از ستم فرعونیان در روز دهم محرم اشاره می‌کند که آیه یکصد و پانزدهم این سوره را به یاد می‌آورد؛ «وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ». صادق در گفتاری از رابطه سوره صافات و شهدا یاد می‌کند؛ «خواننده این سوره، از شهدا به‌شمار می‌رود، و در روز رستاخیز با آنان همراه می‌شود». ... بسیاری از مورخین، حسین و حواریونش را یکصد و هشتاد و دو نفر دانسته‌اند که تعداد آیات این سوره برابر است. و ...

آری! به نظر می‌رسد، یکصد و هشتاد و دو آیه سوره صافات، حسین را می‌سرایند؛ حقیقتی که در فراسوی زمان‌ها و مکان‌ها جریان دارد. آری! سوره صافات، سرود حسین است؛ سرودی به امتداد هستی؛ و سرودی به ژرفای تاریخ؛ ...

و این گفتار چیزی نیست مگر، هم‌آوایی با این سرود؛ سرودی که انسان را از مرزهای زمان عبور می‌دهد؛ و سرودی که انسان را از ابعاد مکان می‌گذراند؛ ... پس این گفتار خواندنی نیست؛ آنکه می‌خواهد این گفتار را بخواند، از همین‌جا این کار را واگذارد؛ این گفتار برای آنانی است که برای به‌سرایی آمده‌اند؛ ...

محرم این هوش جز بیهوش نیست